

Deniz Kuvvetlerinden emekli olduktan sonra Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi İç Hastalıkları Anabilim Dalında Göğüs Hastalıkları Bölümünü kurmak üzere gelen sayın hocam Prof. Dr. Y. İzzettin Barış ile İç Hastalıkları ihtisasımın son 3 ayında birlikte çalıştım. Askerlik görevimden sonra 1972 yılında Göğüs Hastalıkları ihtisasına başladım. O dönemde Bölümde fakülte ve ihtisas arkadaşım Dr. Mustafa Özemesmi vardı. Sayın hocam ile çalışmaktan büyük zevk alıyorduk. Çünkü arkadaş gibiydik. Devamlı olarak bize yardımcı oluyor ve en iyi şekilde yetişebilmemiz için gayret ediyordu. Hastalara karşı da sevecen ve sempatik davranışları nedeniyle çok sevilirdi. Yatan ve poliklinik hastalarının bekletilmesinden hoşlanmadığı için biz de hasta-yoğun çalışıyorduk. Öğrencilerle de arası son derece iyi idi. Yaptığımız önemli işlerden biri de hastane dışında araştırmalara gitmekti. Genellikle hafta sonlarında çoğu kez de hep birlikte İl, ilçe ve köylere gidiyor, muayeneler, solunum fonksiyon testleri yapıyor, akciğer filmleri alınıyor, filmlerin banyoları yapıyor, hastalıklı olanlara tedavi veriliyor ve önemli olanlar hastaneye çağrılıyordu. Her araştırma bizler ve teknisyen arkadaşlar için bir eğlence havasında geçiyordu. İlk kez 1973 yılında Eskişehir-Mihalıççık'tan başladığımız küçük boyutlu araştırmaların boyutu daha sonra Nevşehir'de iyice büyüdü. 1975 de başladığımız Nevşehir araştırması çok az da olsa hala devam etmektedir. Bu araştırma 1980li yıllarda

Hepsine tabii ki bizlerin katkısı vardır, fakat hemen hepsine bizzat katkısı olan ve en büyük organizatör sayın hocamız Dr. Barış'tır.

Dünya Sağlık Örgütünün de ilgisini çekmiş ve onlarla da 4-5 yıl beraber çalışılmıştır. Bu çalışmanın bize ve ülkemize yararı büyük olmuştur. Şimdi geriye baktığımızda Anadolu'nun 100 den çok il, ilçe ve köylerinde çalıştığımızı ve bunların hemen hepsini yayınlamış olduğumuzu görüyoruz. Bunların hepsine tabii ki bizlerin katkısı vardır, fakat hemen hepsine bizzat katkısı olan ve en büyük organizatör sayın hocamız Dr. Barış'tır.

Yaptığımız araştırmaların her zaman planladığımız gibi olmadığını anlatmak için hocam ile gittiğimiz bir projemizden söz etmek istiyorum.

1. Elazığ'ın Maden ilçesinden gelen hastalarda asbeste bağlı plevra ve akciğer hastalıklarının sıklığı nedeniyle 1973 yılında planladığımız araştırma için Verem Savaş Müdürlüğünden şoförü ile birlikte gezici bir röntgen aracı temin edildi ve Elazığ'da bizi beklemesi tembih edilerek gönderildi. Cumartesi günü erken bir saatte hocamın arabası ile ben ve hocam Elazığ'a (750 km) gitmek üzere yola çıktık. Malatya'da Verem Savaş Dispanserinde bizi bekleyen görevlilerden 1960'lı yıllarda Verem taramalarında çekilen yaklaşık 30.000 mikrofilmi, ertesi gün geri vermek üzere aldık. Elazığ'a geldiğimizde yağın aşırı yağmur ve sel nedeni ile nehir ke-

narından geçen yolların yer yer kaybolmuş olduğunu gördük. Kara Yollarının yol açmak için dağdan yol açmakta olduğu söylendi. O tarafa giden arabaların arkasına takılarak dağa doğru tırmanmaya başladık. Yol dar ve çamurdu. Bir ara hocam karşıdan bir araba gelse ne yaparız diye sordu. Az geçmeden karşıdan kocaman bir greyder ortaya çıktı ve durdu. Greyder hızını bile kesmeden bize yakın sağ taraftaki yamaca tırmanarak hemen yanımızdan aynı hızla geçip gitti. Büyük birer nefes aldık. Yola devam ederken trafik durdu. Arabaların bir kısmı da geri dönmeye başladı. Hava da kararıyordu. Arabadan inemiyorduk çünkü ayakta çamura gömülüydük. Bizde geri dönmeye karar verdik. Fakat önümüzdeki arabaların geri manevra yaparken arka taraflarının uçurum tarafına sarkması korkutucu oluyordu. Biz de kazasız belasız döndükten sonra Malatya'ya geldik ve bir otel odasına yerleştik. O gece 24'e kadar ben ve sabaha kadar da hocam mikrofilmleri okuduk. Sabah yolun açılmasının mümkün olmadığı anlaşıldığı için filmler geri teslim edildi, Röntgen arabası şoförüne gerekli talimatlar verildikten sonra Ankara'ya döndük.

Sayın rahmetli hocamızı her zaman saygı ile anacağız.